

С Л О В О

на другаря ТОДОР ЖИВКОВ на официалния обед, даден в негова чест,
от господин доктор ЕРНСТ АЛБРЕХТ - министър-председател
на Долна Саксония

Хановър, 5 юни 1987 година

Уважаеми господин министър-председател,
Уважаеми дами и господа!

Посещението във вашата провинция е последното мероприятие от програмата ми по време на официалното посещение във Федерална република Германия. Това не значи, че то е най-маловажно. Нищо подобно! Просто протоколът така е подредил програмата, че вашата провинция трябваше да бъде последната, която да посетя и оттук да излетя за България.

Вие знаете, че аз съм на официално посещение във Федерална република Германия по покана на федералния канцлер господин Кол. С него сме имали две срещи - едната в Бон, а другата в София. Но когато се срещнахме в София, той беше в опозиция. Сега вече е канцлер на Федерална република Германия. Искам да подчертая, че разговорите и преговорите, които водихме с него в продължение на няколко часа, бяха изключително интересни, откровени и

плодотворни. Ние се договорихме, че трябва да се направи всичко възможно, за да се импулсира още повече сътрудничеството между нашите две страни и два народа и в областта на икономиката, и в областта на културата, и в областта на науката - във всички сфери, в които сме заинтересовани. Срещата с господин Кол постави едно изключително добро начало на моето официално посещение. Искам да подчертая, че по време и на останалите срещи, които проведох с ръководители на партии, фракции, ръководители от Бундестага, всички бяхме единодушни, че съвременните реалности в света повеляват да възстановим в голяма степен и да разширим традиционното сътрудничество между нашите страни и народи, което датира от около 100 години. Това е един век. Вярно е, че България е малка страна, тя не може да се сравнява с Федерална република Германия нито по икономически и научно-технически потенциал, нито по политически възможности. Но България е интересна страна, лично на нас ни харесва. Тя може да бъде партньор в много области, в това число и партньор в търговската и икономическата област. Ние бихме желали да развиваме тези отношения, по-специално с вашата провинция. Още повече, че контакти са установени, водят се преговори. Като се върнем, ще помислим как да активизираме нашето българско сътрудничество с Федерална република Германия, както и с отделните провинции, в това число и с вашата провинция.

Искам да кажа нещо за традиционните връзки между нашите два народа. Исторически така са се сложили нещата, че България е най-силно свързана с руския и германския народ. За добро или за лошо. Няколко пъти съм поставял въпроса на нашите бизнесмени, това го казах и снощи на срещата с представители на деловите

кръгове във ФРГ: Слушайте, уважаеми другари, в Европа не е само ФРГ. Има и други страни - Англия, Франция. Въпреки това те вървят само към Федерална република Германия. Като че ли пъпът им е хвърлен тук! След това мое посещение, не ми остава нищо друго като се върна в България освен да си правя самокритика.

Действително ние с моите другари сме под дълбокото впечатление от всичко, което видяхме, от голямото внимание и гостоприемство, което ни се оказа. Ние с Вас можем да създадем един модел за другите как между един гигант като ФРГ и една страна като България, между една социалистическа и една капиталистическа страна могат да се създадат човешки връзки и разбирателство, сътрудничество и то в много и много сфери - и в икономиката, и в културата, и в образованието, а дори и в политическата област в порядъка на консултации. Времената са такива сега, така се е разпоредила историята, че трябва да спасим човечеството от термоядрена катастрофа. Ние видяхме какви вреди нанесе един Чернобил. А това е авария в един реактор. Ако един по-силен снаряд падне върху едни ваш или наш атомен център, не знам какво би останало от нашите държави. Да не говорим за масирано ядрено нападение. Това е абсурд! Ние трябва да запазим нашия общ европейски дом. Не само това. Не трябва да допускаме да говорим за Европа в минало време, а винаги да говорим в сегашно и бъдеще време. Това ще има голямо значение за развитието на съвременния свят и предотвратяването на войните.

Що се отнася до социалния строй, това е въпрос на всяка отделна страна. Вие не сте пред прага на социалната революция /оживление, смях/, и най-малко Народна република България може

да запали революция тук. А и не ви и трябва сега такава революция. Но да си сътрудним, да вървим заедно напред - това го приветствувам.

Господин министър-председател, ние се познаваме с Вас и с Вашите сътрудници. Така че и аз пожелах да дойда в провинция Долна Саксония, където познавам хората. С това мое посещение и с едно Ваше посещение в България ще се създаде много сериозна основа на нашето по-нататъшно сътрудничество. По население вашата провинция е почти колкото България, но по територия е по-малка от България. Така че ние сме по-голяма територия, а сме малко по-малка по население. Горедолу се балансираме. И това дава възможност от един ръст, от една камбанария по-лесно да се разбираме и да си сътрудним.

Още един път благодаря за гостоприемството, за обедата в този чудесен битов кът на древна Германия. Това ми напомня за моето родно село.

Предлагам на здравица за по-нататъшното развитие на дружбата, сътрудничеството и приятелството между нашите народи!

За Ваше здраве!

За здравето на всички, които са тук!

За моя приятел /вече мога така да го назова/ федералния канцлер доктор Хелмут Кол!

Наздраве! /Ръкопляскания./